

La politització de Tribunal Constitucional ja és una evidència. I, precisament, s'ha manifestat quan ha arribat l'hora d'analitzar la constitucionalitat de l'Estatut català, que, malgrat haver estat "raspatllat" en el procés de negociació a les Corts, encara fa nosa, no solament al PP, sinó també a bona part de la classe política i institucional de l'estat.

El magistrat del Constitucional Javier Delgado Barrio conversa amb la presidenta de l'alt tribunal, María Emilia Casas.

Estatut al Constitucional, entre el foc i les brases

El debat, per no dir de batalla, que s'està produint al voltant de les deliberacions del Tribunal Constitucional pels recursos contra l'Estatut de Catalunya presentats pel PP i el "Defensor del Pueblo", està posant en quarantena el desenvolupament mateix del text estatutari. I més quan ja som a les portes d'un nou cicle electoral espanyol, que culminarà amb les eleccions legislatives, previstes inicialment l'any vinent. Així que, a l'espera del que definitivament sentenciï el Tribunal sobre l'Estatut, i que l'executiu de Rodrí-

guez Zapatero no sembla disposat a oferir una imatge de concessió gratuïta a Catalunya, el desenvolupament del nou text estatutari parteix amb una capacitat de desenvolupament més aviat magra.

A tot això, cal afegir la lluita a la desesperada de l'executiu català per intentar evitar que els magistrats del bloc conservador (això vol dir propers a les tesis del PP i del "Defensor del Pueblo") es facin amb la majoria del TC. La setmana passada aquest tribunal admetia a tràmit el recurs de la Generalitat de Catalunya contra la recusació del magis-

trat, Pérez Tremps, impulsada pel PP. El magistrat forma part de l'anomenat sector progressista, menys procliu a trinxar el text català. És, doncs, un estira i arronsa entre les diverses parts litigants, que té l'objectiu d'intentar aconseguir que la majoria dels magistrats del TC estigui constituïda per un corrent proper a les tesis que cada part defensa. Es a dir, amb la recusació de Pérez Tremps, el PP havia aconseguit que el bloc conservador –el més reaccionari i partidari de fer lectures restrictives de la Constitució– aconseguís la majoria de vots de l'alt tribunal i així, per tant, els recursos d'inconstitucionalitat contra l'Estatut de Catalunya dels populars tindrien més possibilitat d'èxit.

Amb l'admissió a tràmit del recurs contra la recusació de Pérez Tremps, la Generalitat de Catalunya manté la possibilitat de refer un predomini de l'anomenat sector "progressista" del TC en les deliberacions de l'Estatut. El Govern català encara tindria una segona ocasió, si aquesta via li fallés, per intentar evitar una majoria conservadora. Es tracta de recusar el magistrat del Tribunal Constitucional, Jorge Rodríguez Zapata, membre del sector conservador, que com Pérez Tremps, també va elaborar un informe sobre l'Estatut, en aquest cas, sobre l'autonomia local en el marc del desenvolupament autonòmic. Aquest informe va ser un encàrrec de la Fundació Carles Pi i Sunyer, i s'utilitzà en l'elaboració de l'Estatut. La Generalitat amb aquesta mesura intentaria evitar que aquest magistrat es pronunciés sobre els recursos d'inconstitucionalitat que afecten el text català, de manera que es restabliria l'equilibri entre magistrats "progressistes" i "conservadors".

Entre el foc i les brases. Evitar una majoria conservadora al TC, però, no sembla garantir que l'Estatut no surti retallat de l'alt tribunal. De fet, diversos experts constitucionalistes adverteixen

que una suposada majoria "progressista" pot també retocar l'Estatut. Així, aquests juristes apunten que hi ha dues vies per a acotar el text estatutari. Una seria la manera dràstica, és a dir retallant títols sencers de l'Estatut. Això implica la desaparició literal dels articles o de part dels articles retallats de la redacció definitiva. Aquesta opció seria la que satisfaria el PP, ja que manifestaria el fracàs del procés estatutari català, que el president espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, va voler prendre com a bandera de legislatura.

L'altra opció de retallada és més subtil. Es podria produir mitjançant les anomenades sentències interpretatives. Es a dir, sentències que emet l'alt tribunal, amb les quals diu la manera com el legislador haurà d'interpretar sempre aquell text. D'aquesta manera es tanca qualsevol opció interpretativa. I naturalment, les lectures que tradicionalment ha fet el Constitucional en aquest tipus de sentències sempre han estat a la baixa, és a dir, afavorint la protecció de la competència de l'estat per davant de l'autonòmica.

El Constitucional sempre ha fet una lectura restrictiva de les competències autonòmiques

De fet, aquesta tradició interpretativa del Constitucional ja ve de lluny. Ja abans de l'aprovació de la LOHPA (LOAPA, en castellà), aquest tribunal havia anat retallant la interpretació de les competències plenes, en diverses sentències a principi dels anys vuitanta. Com més va més, també ha anat reduint el contingut de les competències exclusives i de les executives, una tendència que ha anat en augment en els darrers anys. Aquesta tendència és la que ha impedit que alguns sectors jurídics i polítics de Catalunya no siguin gaire optimistes pel que fa al dictamen definitiu del TC, encara que sigui en mans de la denominada "majoria progressista". Mala peça al teler.

Enric Rimbau

I si el TC retalla l'Estatut de Catalunya?

Representants de l'àmbit polític, econòmic i social del Principat analitzen les conseqüències que tindria que l'alt tribunal espanyol donés per bons els recursos d'inconstitucionalitat presentats contra el text català pel PP i pel Defensor del Pueblo, i quines opcions quedarien per millorar l'autogovern.

- a)** Quines conseqüències tindria que el Tribunal Constitucional (TC) retallés substancialment l'Estatut?
- b)** Quin camí té la societat catalana per millorar la seva capacitat d'autogovern (objectiu del nou Estatut)?

ARTUR MAS
President de Convergència i Unió

a) Seria tot un daltabaix. Especialment en les relacions entre Catalunya i Espanya, que quedarien sèriament tocades. Vam optar per la via de la negociació tant al Parlament com al Congrés, ho vam fer pacíficament i respectant l'ordenament jurídic. I el poble de Catalunya va dir sí al nou text de manera àmpliament majoritària. I malgrat tot això, l'Estatut no cap a la Constitució? Insisteixo, si així es produeix, caldrà recompondre la relació amb Espanya d'una manera molt evident

b) Encara no ens han tombat l'Estatut, tot i que reconec que ho tenim difícil.

Però com que no coneixem la sentència, no m'avanço als esdeveniments i no li detallo els possibles escenaris polítics que CiU podria tenir en compte. Només li dic una cosa: de cap de les maneres optarem per la claudicació.

MIQUEL ICETA
Viceprimer secretari i portaveu del PSC

a) Depèn de quina sigui la sentència. Si el Constitucional es manté en la seva mitjana de temps per emetre una sentència sobre el recurs, passaran dos o tres anys fins que coneguem la decisió final. Llavors el més probable és que